Doğan Kardeş

SAYI 43 . 22 EKİM 1973 125 KURUŞ

DERS ÇALIŞIRKEN

SUZİ'NİN ZOR GÜNLERİ

BU SIRADA

AMAN TANRIM, HAYLAZ SUZİ YİNE TENİS OYNUYOR!

DÜNYANIN KAÇ BUCAK OLDUĞUNU GÖSTERİRİM

EYVAH, PASAKLI DORİS GELDİ!

DURUN, GİREMEZSİNİZ!

ÇEKİL BAKAYIM ÖNÜMDEN. O BENİM KIZIM.

ŞİMDİYE KADAR HİÇ BU KADAR GÜZEL OYNAMAMIŞTIM.

GEL BAKAYIM BURAYA!

ANNE, YAPMA!

SANA BURADA TENİS OYNAMAYACAKSIN DEMEDİM Mİ? YÜRÜ ÇABUK EVE!

İŞTE, OLANLARI GÖRDÜNÜZ. PASAKLI DORİS OYUNU KAZANDI.

ZAVALLI KIZ... O ANNE ONDA OLDUKÇA HİÇBİR ZAMAN İYİ BİR TENİSÇİ OLAMAZ!

FAKAT ...

JOHN, GEL BU İŞİ HALLEDELİM...

NEREYE GİDİYORUZ?

SUZİNİN EVİNDE

BAYAN ÇESTER BENİ BİR DAHA KULÜBE DÜNYADA KABUL ETMEZ... ELİMDEKİ SON ŞANSI DA KAÇIRDIM. NE ŞANSSIZ ÇOCUKMUŞUM!

HAKLISIN MARY, SUZİ BURADA YAŞAYAMAZ. LONDRADA DAHA MUTLU OLUR!

ÖZET: Suzi, tenis oynamayı çok sevdiği için, dünya şampiyonu tenisçilerin de yardımıyla kasabalarının kulübine yazılır. Annesi Doris onun oynamasına karşıdır, bunun için de Suzi'ye birçok zorluklar çıkarır.

SUZİ, BAŞINA GELEN SON OLAYDAN SONRA, ÜMİTSİZ BİR HALDEYDİ. ODASINA KAPANMIŞ, HIÇKIRA HIÇKIRA AĞLIYORDU. HER ŞEYDEN NEFRET ETMEYE BAŞLAMIŞTI!.. BİR DAHA ELİNE RAKETİ ALAMAYACAĞINI, ANNESİNİN ONA NEFES ALDIRMAYACAĞINI ÇOK İYİ BİLİYORDU...

KUŞLARDAN UÇAKLARA

İnsanlar daima kuşların uçuşunu gıptayla seyretmişlerdir. Bunun için de uçmayı ilk olarak kendilerine kanat takarak denemeleri hiç de şaşırtıcı değildir. Bu çeşit denemeler hakkında birçok hikâyeler anlatılmışsa da, insanın kanat takarak uçabilmesi ancak kısa mesafeler için mümkün olabilir.

Joseph ve Étienne Montgolfier kardeşler 1782 Haziranında içinde ısıtılmış hava bulunan ketenden yapılmış balonla bir koyun, bir horoz ve bir ördeği uçurmayı başardılar. 1783 de ise iki Fransız benzer bir balonla 5 mil uçtular.

Daha sonraları gazla dolu balonlar denendi. 1852 de Henri Giffard buharlı makinayla çalışan ilk hava gemisini yaptı ve bunu Alman kontu von Zippelin'in inşa ettiği hava gemileri takip etti. İlk başarılı uçuş 1903 de Wright kardeşlerin imâl ettiği uçakla oldu. I. Dünya Harbine kadar ve ondan sonra da gelişmeler, yenilikler birbirini takip etti.

1920'lerden sonra uçaklar daha hızla şekil değiştirmeye başladılar ve bu hararetli çalışmalar günümüzün ses perdesini aşan uçaklarını insanların hizmetine sundu. Bugün 50 kişilik küçük uçaklardan 500 kişi taşıyabilen birkaç salonlu, iki katlı jet uçaklarına kadar her türlü hava gemisi bulunmaktadır.

Yolcu uçaklarındaki her türlü ihtiyaca cevap verebilecek rahatlık, savaş uçaklarında görülemez, çünkü bunların hizmet ettiği gayeler çok daha başkadır. Örneğin, asker, silah, cip ve sair askerî araç ve gereçleri taşımak savaş uçaklarının vazifesidir. Ayrıca, yük taşıyan sivil uçaklar da vardır.

Uçan tekne denilen deniz uçakları altındaki kızakları ve tekerlekleri sayesinde hem suyun üstüne, hem de toprağa inebilir. Bunlar daha çok geri kalmış ülkelerde, coğrafi durumun toprağa inişe müsait olmadığı, modern havaalanlarının bulunmadığı yerlerde kullanılırlar. Havagemilerinden sonra hemen her işte kullanılan araçların başında Helikopterler gelir. Helikopterin üzerinde büyük ve arkasında küçük bir pervanesi vardır. Posta taşımakta, büyük tarlaları ilâçlamakta, başka araçlarla mümkün olmayan kurtarma işlerinde ve bunlar gibi birçok işlerde helikopterlerden yararlanırlır. Helikopterler her türlü düz ve açık araziye inebilirler ama uçakların iniş ve kalkışları için havaalanlarına ihtiyaç vardır.

Havaalanları birçok uçağın aynı zamanda inip kalkabilmeleri için özel yollarla, radar, radyo ve telsizlerle donatılmıştır. Gece iniş ve kalkışları için bu yollarda ışıklar vardır. Telsiz uçaklarla haberleşmeyi sağlar. Bu yolla hangi piste ineceği veya kötü hava şartlarında pistin elverişli olup olmadığı uçağa bildirilir. Radarın ise bir ekranı vardır. Buradan bütün uçakların iniş ve kalkışları kontrol edilir ve ayarlanır. Radarın alma sahasına giren her uçak ekranda küçük bir ışık olarak görülür ve bu ışığın hareketine göre uçağın rotası, yani gittiği yön takip edilir. Bu şekilde birbirini görmeyen uçaklara, radar odasından verilen emirler sayesinde, kazalar önlenmiş olur.

HAVACILIK TARİHİNDEN 4 AŞAMA

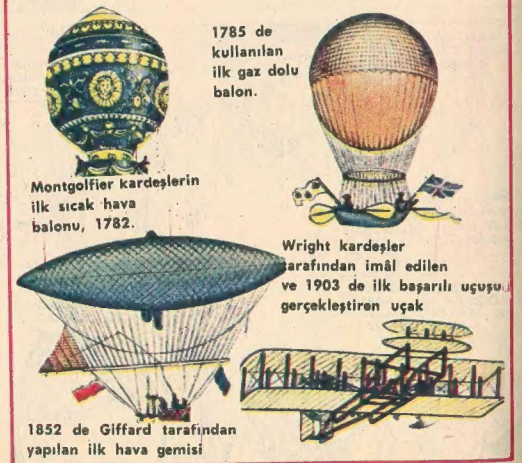

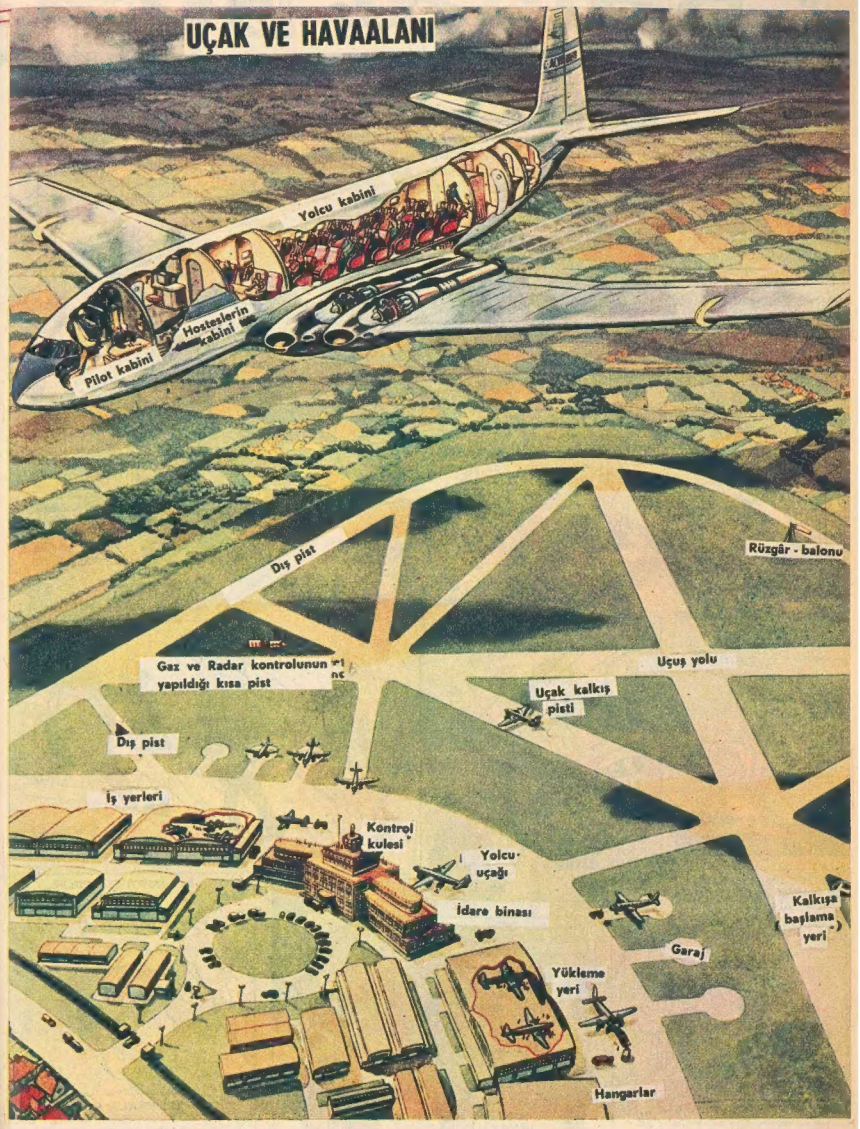

1 Kartal Göz

TOMİ TROTTER 10 YAŞINDA, SON DERECE ÇALIŞKAN BİR ÖĞRENCİYDİ. OKUL SAATLERİ DIŞINDAKİ EN BÜYÜK TUTKUSU, LONDRA'NIN ÇEŞİTLİ SEMTLERİNDE GEZEREK YENİ YENİ ŞEYLER GÖRMEK, HALKLA BİRLİKTE OLMAKTI. GÖZÜNDEN HİÇBİR ŞEY KAÇMADIĞI İÇİN, ARKADAŞLARI ONA "KARTAL GÖZ" ADINI TAKMIŞLARDI. HER YERDE DOLAŞIR, ÇEŞİTLİ NOTLAR ALIR, FOTOĞRAFLAR ÇEKERDİ. BÖYLECE İLERDE İYİ BİR GAZETECİ VEYA DETEKTİF OLABİLECEĞİNİ DÜŞÜNÜYORDU.

YİNE OKULDAN ÇIKIP CADDELERDE GEZDİĞİ BİR ÖĞLEDEN SONRA BİRDEN...

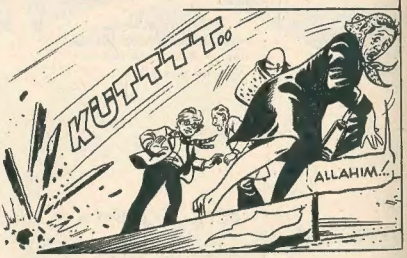

OTOBÜS CADDEDEN HIZLA GEÇİYOR, TOMİ DE ÇEVRESİNİ DİKKATLE İNCELİYORDU...
Doğan Kardeş OKUYUNUZ
BAKER NAKLİYAT
İŞTE BAKER'İN YÜK KAMYONU, ŞÖFÖR DEĞİŞTİRMİŞ GALİBA...
ACA 296L
BİRDEN GÖZÜ ARKA PLÂKAYA TAKILDI...
ACA 196 L
İKİ PLÂKA... AYRI... BU İMKÂNSIZ. HEMEN POLİSE HABER VEREYİM!
TOMİ İLK DURAKTA ASASI ATLADI...
POLİS... POLİS...
EVET ÇOCUĞUM, BİR ŞEY Mİ İSTİYORSUN?
BAKIN, ŞU GİDEN BAKER AMCANIN KAMYONU... AMA HIRSIZLAR ÇALMIŞ, SOYGUNA GİDİYORLARDIR...
BAKİN OL YAVRUM.. OKUDUĞUN POLİS ROMANLARI SENİ HAYAL GÖRMEYE SÜRÜKLÜYOR HERHALDE... HA HA HA... EVİNE DÖN HAYDİ!
TOMİ POLİSİ İKNA EDEMEYECEĞİNİ ANLAYINCA KAMYONUN İSTİKAMETİNE DOĞRU KOŞTU...
ANLAŞILDI... BU İŞİ KENDİ BAŞIMA ORTAYA ÇIKARMAM GEREKECEK...
BİR DAKİKA SONRA...
BANK
ZINKK ooo
AYYY... BAK BAK...
OH TANRIM, SOYGUNCULAR BANKA ARABASINA SALDIRDI. KORKTUĞUM BAŞIMA GELDİ...
TOMİ DOĞRUCA SOYGUNCULARIN ÜZERİNE KOŞTU. ON YAŞINDAKİ BİR ÇOCUK, TEK BAŞINA AZILI GANGSTERLERE KARŞI NE YAPABİLİRDİ? AMA SON DERECE CESUR OLAN TOMİ, ATILDIĞI BÜYÜK TEHLİKEYİ BİR AN BİLE AKLINA GETİRMEDİ...

ARKASI VAR

5

ZERO X

PAUL TRAVERS VE ARKADAŞLARI, ZERO X'LE DÜNYAYI YOK ETMEK İSTEYEN PROFESÖRÜN PEŞİNE DÜŞERLER. UZAYDA KAZAYA UĞRAYAN GEMİLERİ İNCELEMEK İÇİN DIŞARI ÇIKTIKLARI SIRADA ZERO X'İ YABANCILAR TUTSAK EDER.
AHHH!..
İKİ MİLYON IŞIK YILINDA GARİP ŞEYLER OLUYORDU...
BRAD..CE VAP VER..GEMİYE GİDELİM..
DELİ MİSİN PAUL NASIL İÇERİ GİRERİZ? EN İYİSİ ONU TAKİP ETMEK
EVET. HAKLISIN. BİR AN HİSLERİME KAPILDIM
BELLİ BİR YÖNE GİDİYOR!
ZERO X ANİDEN ROKETLERİNİ ÇALIŞTIRDI...
YAŞASIN... BRAD SAĞ! SERBEST KALDI... KURTULDU!
EVET! İNŞALLAH BU DURUMA BİRAZ DAHA DAYANIR!
BİRDEN...
İÇERİ GİRİN DÜNYALILAR!
KARANLIKLAR İÇİNDE BİR ÇİFT GÖZ BELİRDİ...
SÖYLEDİKLERİNE İNANMAK TRAVERS!
PROFESÖR YİNER
NİÇİN GEMİMİZE SALDIRDINIZ? YILDIZLAR ARASI ANLAŞMALARI ÇİĞNEDİNİZ!
ANLAŞMALAR BİZİ İLGİLENDİRMEZ DÜNYALI. SİZİ BÜYÜK BİR BELADAN KURTARDIK...
YA İÇERİ, YA ÖLÜM
KARARLI OLDUKLARI BELLİ. GİRELİM BAKALIM.

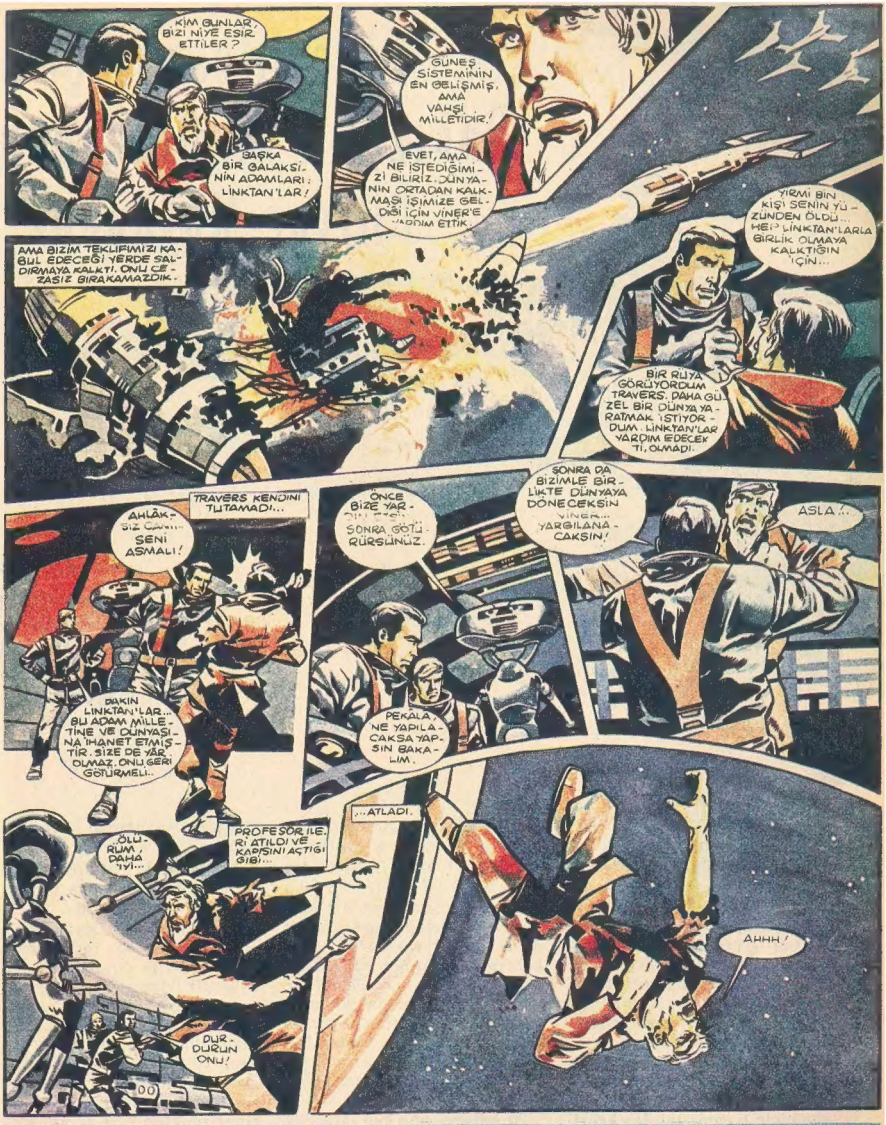

GELECEK HAFTA: VİNER'İN SONU, DÜNYANIN SONU MU?

Fosilleşmiş Çam Sakızının Ne Olduğunu Biliyor Muydunuz?

Kehribar çoğunlukla Kuzey Avrupa ve Güney Amerika sahillerinde bulunmaktadır.

Kehribar adındaki kıymetli bir taşın adını duymuşsunuzdur herhalde. Gelin bu tabiat harikasının öyküsünü birlikte okuyalım.

Birçoklarımızın tabiatın yarattığı güzelliklerden biri olarak kabul ettiği kehribar, ilim adamları için tarih öncesinin çam ağaçlarından kalma fosilleşmiş çam sakızından başka bir şey değildir.

Çok eskiden tifodan gribe kadar çeşitli hastalıklardan korunmak ve onlardan kurtulmak için boyuna takılan kehribar, bazen de toz haline getirilir ve göz zayıflıklarından diş ağrısına kadar her türlü şikâyetleri ortadan kaldırmak için yutulurdu. Kehribardan yapılmış okunmuş tesbihler taşıyanlara da sık sık rastlanırdı. Bugün bile bu taşı aynı gayeler için kullananlar vardır.

Deniz altında veya dalgalar tarafından yontulmuş olarak deniz kenarlarında bulunan kehribar, dokununca insanın içine sıcaklık verecek kadar güzeldir. Mercandan iki misli hafif olmasına rağmen, yüzlerce defa daha kıymetlidir. Nefis sarı rengi ışıl ışıl parlar ve cilâlandıkça da parlaklığı artar.

20 milyon yılın bir tabiat ürünü olan bu dikkate değer taşa, güzelliğinden ve parlaklıdan dolayı çok eskiden «Güneştaşı» denilir ve «Güneş Tanrısının kızlarının donmuş gözyaşları» olarak tarif edilirdi.

Aslında kehribar fosilleşmiş çam sakızından başka bir şey değildir. Dünyamızda 20-30 milyon Yıl önce hayat saçan çam ağaçları ilk insanlardan çok önce yok olmuşlar, fakat kehribar gibi değerli bir taş da onların eseri olarak zamanımıza kadar gelmiştir. Bu kıymetli taş bugün Kuzey Avrupa ve Güney Amerika sahillerinde genellikle fırtınalardan sonra bulunabilmektedir. Kehribar renkleri açık limon sarısından kestane kızılına kadar değişir. Mavi, mor kehribarlara da rastlanmakla beraber yeşil, gri ve kırmızı olanları nadir bulunur.

15 cm. den daha büyük olan kehribar hakiki olamaz. Sahte mi yoksa hakiki mi olduğunu anlayabilmek için çeşitli yollar vardır. Kehribarın bir ucu yakıldığı zaman tütsü gibi ağır bir koku çıkarır. İpek gibi düzdür ve büyüklüğüyle karşılaştırıldığında ağırlığı çok azdır. Bir yere sürtüldüğü zaman negatif elektrik yüklenir ve küçük kâğıt parçalarını mıknatıs gibi kendine çıkar. Yunancadaki elektron kelimesi de kehribar anlamına gelir.

Eskimiş gibi görünen, tozlanmış ve kabuk tutmuş bir kehribarın parlatılması için süngertaşı tozu kullanılır. Bu tozla dikkatle cilâlandığı takdirde parlaklığına yavaş yavaş kavuşmaya başlayacaktır. Çok iyi cilâlanmış bu harika taşların ışıltısı hiç bir taklidinde görülemez.

17. yüzyılda Almanya'da yapılmış ve gümüşle süslenmiş kehribar bir içki kadehi.

Görgü - Bilgi - Saygı

- Yolda sizden büyük biriyle karşılaştığınız zaman onu durdurup konuşmaya kalkmayınız. O size yakınlık gösterirse durunuz ve gelen geçene engel olmayacak şekilde konuşunuz.
- Yanında tanımadığınız biri varsa arkadaşınızı yolundan alıkoymayınız. Şayet arkadaşınız dururs a o zaman konuşunuz.
- Sizin yanınızda yalnız sizin tanıdığınız bir arkadaşınız varsa, üçüncü bir arkadaşla konuşmanız gerekince onları birbirleriyle tanıştırınız.
- Topluluklar içinde arkadaşınızla bir kenara çekilerek gizli konuşmaktan sakınınız. Hem terbiyeye aykırı davranmış olur, hem başka arkadaşlarınızda kuşku uyandırırsınız.
- Yolda beraber giderken yanınızdaki arkadaşınız sizden büyükse onu sağınıza alınız.
- Eğer birkaç kişi bir büyüğünüzle beraber yürüyorsanız onu aranıza alınız.
- Yolda beraber yürüdüğünüz kimselerin yürüyüşüne ayak uydurmanız gerekir. Bir ileri, bir geri gitmeyiniz.
- Sokakta yaşlılara daima saygı gösteriniz. Bir yere giderken onlara yol veriniz.
- Yapmak istediğiniz her hangi bir yardıma gücünüz yetmiyorsa başkalarını da çağırabilirsiniz. Bu da yardım sayılır.
- Sizden küçük olan çocuklara da yaşlılara olduğu gibi ilgi ve sevgi gösteriniz.
- Sakatlara gücünüz yettiği kadar destek olunuz.
- Bütün bu saygı ve sevgi kurallarını komşularınıza ve yakınlarınıza daima gösteriniz.

Kırbaç Niçin Şaklar?

Kırbaçla bir yere vurduğumuz zaman büyük bir gürültü çıkar. Buna sebep kırbacın havaya yaptığı anî baskıdır. Yani havayı daha küçük bir yere sıkıştırır. Kırbaç çarptığı yerde düzleştiği zaman sıkışmış hava genişler ve basınç normale döner.

Hava genişleyince, içindeki zerrecikler hareket haline geçer. Bu hareket titreşimler meydana getirir. Kulağımıza çarpan titreşimler beynimize bir ses mesajı olarak gider. Kırbaç şaklaması anî bir basınca uğrayan havanın bir seri patlamasıdır.

Sipru

Tontü için az

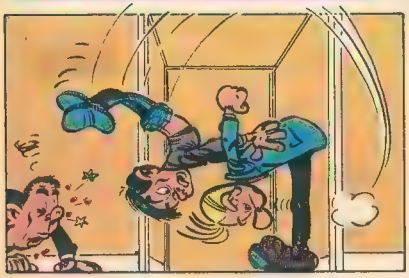

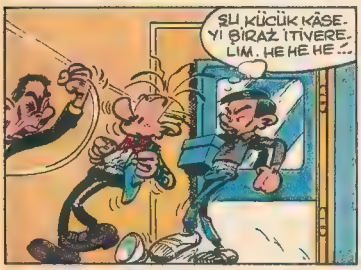

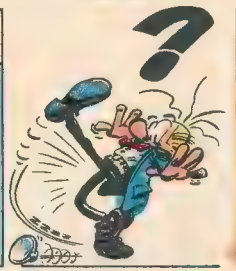

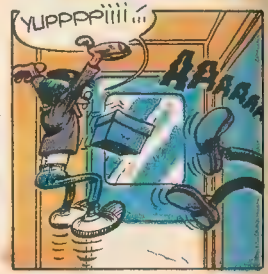

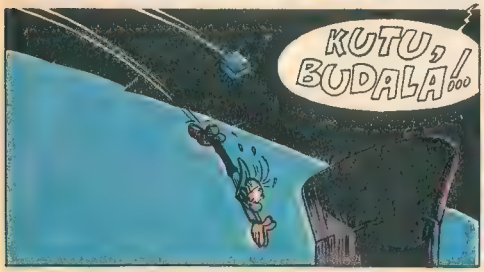

© Doğan Kardeş

şeker

ÖZET: Sipru kendisine verilen mantarı korumakla görevlidir. Fakat bilgin onlara bir oyun eder, boş kutuyu vererek gideceği yere götürmelerini ister. Sipru ve arkadaşı trende haydutlara rastlar ve aralarında bir çatışma geçer.

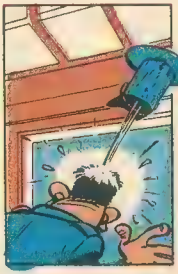

ARKASI VAR

Tarzan

7

ÖZET: Tarzan istemeden iyi şeyler düşünmeyen Çinlilerle işbirliği yapmak zorunda kalır. Bu arada şef Bualan'ın kendini öldürmesi üzere Çinliler kendi istediklerini şef yapmaya kalkarlarsa da Tarzan buna engel olur.

KARANLIKTAN YARARLANIRIZ. ZATEN ŞEHİRDE HER ŞEY SAKİN OLDUĞU İÇİN ASKERLER NÖBETİ GEREKSİZ GÖRÜYORLAR...
BENCE NE KADAR ÇABUK HAREKET EDERSEK O KADAR BAŞARI SAĞLARIZ...
PEKÂLÂ, ŞU SİLÂH SANDIKLARINI ALIN...
TAMAM, GELİN... ETRAFTA KİMSELER YOK...
GÖLGELERDEN YÜRÜYÜN DE GÖRÜNMEYİN ARKADAŞLAR...
ORTADA ASKERLERİN OLMAMASI BÜYÜK ŞANS!
ŞEHRİ HİÇ BU KADAR SAKİN GÖRMEMİŞTİM!
TARZAN, SABAH OLUYOR... SAATLERCE YÜRÜDÜK. ARTIK KONAKLAMAYACAK MIYIZ?
MERAK ETME CU. DİNLENECEKSİN.
ŞİMDİ DOĞRUCA ŞU YÖNDE GİDECEĞİZ...
BİZ DE GELECEK MİYİZ?
HAYIR, BEN SİZİ TEKER TEKER GÖTÜRECEĞİM.
KÖYE ÇOK YAKINIZ... KALABALIK DİKKAT ÇEKER.
ÖNCE LİN-ÇU'YU GÖTÜREYİM... SONRA SIRA BİZE GELECEK...
YARIM SAATTİR YÜRÜYORUZ... DAHA GELMEDİK Mİ?
DİKKAT TARZAN, ASKERLER...
BİLİYORUM LİN-ÇU!
HAYDİ ÖBÜRLERİNİ YAKALAYIN...
KÖTÜLÜK YAPAMAYACAKSIN..
TARZAN DOSTLARINI KURTARMIŞ OLDU...
SON

Bilinmeyen Bir Ülke Denizaltı

3

Denizaltının en ilginç balıklarının başında temizlikçi balıklar gelir

Üçgen şekliyle tropikal denizlerin ilginç yaratıklarından olan Kutu balığı başındaki çıkıntılarla kendisini korur.

Geçen sayımızda Çöpçü balığından bahsediyorduk. Temizleyici bir balık olan bu garip yaratık, dişlerini temizletecek bir müşteri buldu mu, hemen peşine takılır. Müşteri balık, temizlenmek isterse ağzını açar. Küçük balıklar derhal müşteri balığın ağzından içeriye dalar ve balığın dişlerini, kemiklerini iyice bir temizler. Müşteri balık ağzını kapadığı an, temizleyici balığa «artık işin bitti, gidebilirsin» demek istiyordur.

Nasıl oluyor da efendiyle uşak arasında bu derece bir anlaşma olabiliyor? Yani müşteri balıkla, hizmetkâr balık birbirlerini hemen tanıyorlar? Temizleyici balığın doğuştan, kendisinin bu işi yaptığını gösteren bir işaret taşıması elbette imkânsızdır. Aynı şekilde o da, kendisini temizletmek isteyen balığın hangisi olduğunu hemen anlayamaz. Nitekim her yerde olduğu gibi, balıklar arasında da taklitçiler vardır. Meselâ bir tür balık vardır ki, temizleyici balıkları çok güzel taklit ederler. Öyle ki müşteri balık çoğu kere buna aldanır ve kendini ona teslim eder. Ne var ki bu balık, müşterisini zararlı parazitlerden temizleyecek yerde, hemen ona saldırır ve bıçak gibi keskin dişleriyle vücudunu delik deşik eder.

Allahtan balıkların yoğun olmadıkları bölgelerde, bu sahte temizleyiciler hemen tanırlar ve kaya oyuklarından dışarıya atılırlar. Bu yüzden, bu tür sahte temizleyiciler, ancak kaya yarıklarından dışarıda yüzen müşteri balıkları tuzaklarına düşürebilirler.

Kaya oyuklarında sürüp giden, bu canlı hayatın en büyük düşmanı ne yazık ki, insanın ta kendisidir. Denizin derinliklerine dalan dalgıçlar, ellerindeki dalgıç aletleriyle, bu yarıklardaki canlı hayatın kökünü kurutmuşlar ve burasını âdeta bir harabeye çevirmişlerdir.

Bunun dışında denizlere dökülen ve atılan zehirli gazlar da, mercan kayalıklarının baş düşmanıdır. Bu kayaların ustaları olan mercan polipleri, zehirli maddeler ve pis gazlar suda yayılmaya başladığı anda, inşaatı durdururlar. Bilim adamları bu konuda üzülerek şöyle söylemektedirler: «Şayet biz insanlar, denizlerin, hayatımızın ve çevremizin bir parçası olduğunu hâlâ anlamazsak, torunlarımız, bu güzelim maviliklerin içindeki mercan kayalarının güzelliğini ne yazık ki hiçbir zaman göremiyeceklerdir.»

Denizin 20-50 metre derinliğinde bulunan Polipler kırmızı rengini kireç zerreciklerinden alır.

ÇOCUKSUZLAR

Yazan: Kemalettin TUĞCU 12

ÖZET: Tarık'ın annesi hastalanınca babası onu Avrupaya tedaviye götürür, Tarıkı'da avukat arkadaşının yanına bırakır, fakat avukat seyahate çıkacağından küçük çocuğu Kısıklı'daki babasının amcasına götürür. Burada yaşayan yaşlı karı-koca çocuklardan hoşlanmamaktadır. Tarık için zor günler başlasa da zamanla meydana gelen olaylar bu iki yaşlı insanı Tarık'a alıştırır. Yardıma ve insanları sevmeye başlarlar. Tarık bunun farkındadır ve memnundur.

Amcam sorularına devam etti:

— «Deden ne iş yapar?»

— «Dedem bahçıvanmış. Sırasıyla köşk bahçelerine bakar, ağaç budar, çiçek yetiştirir, aşı yaparmış. Ama o da çok yaşlı olduğu için artık uzaklara gidemiyor. Küçük bir bahçemiz var. Orasını ekip biçiyor. Maydanoz, nane, taze soğan gibi şeyler yitiştiriyor. Bunları komşular gelip alırlar.»

— «Sen gazeteleri nereden alıyorsun?»

— «Bir Ahmet ağabey var, tütüncüdür, ama ona gazete bırakıyorlar. O da dükkânlara, benim gibi ayak satıcılarına dağıtıyor.»

— «O ne kazanır?»

— «Gazeteleri beş kuruştan alıyormuş, bize de üç kuruşa veriyor. Gazete başına iki kuruş kendisine kalıyor.»

— «Peki ama ya gazeteler ıslanır, yırtılır, kaybolursa ne yapar.»

— «Kaparomuzdan keser.»

— «Kaparo ne oluyor?»

— «Biz gazete alırken tam parasını yatırırız. Bu para hep onda kalır.»

— «Senin onda kaç paran var şimdi?»

— «Tamam doksan lira.»

— «Nereden buldun bu doksan lirayı?»

— «Ben okula gidemiyecektim. Dedemin gayretiyle ilkokulu bitirmiştim. Başöğretmenden ayrılırken hangi okula gideceğimi sormuştu. Ben de artık okuyamıyacağımı, bir yere çırak gireceğimi söyledim. Beni asker okuluna yazdırmak istedi ama ben dedeme bakmak zorunda olduğumu söyleyince bana elli lira verdi. Bu parayı gazeteciye verdim. Başöğretmen Erenköy'de oturur. Gazete aldığını biliyordum. Her sabah evine bir gazete bırakmaya başladım. Verdiği parayı böylelikle ödedim.»

— «Okul ne oldu?»

— «Geçen ders yılında orta bire gittim. Sınıfımı geçtim. Bu sene Allah kısmet ederse ikiye gideceğim.»

— «Senin iş kışın güç olur.»

— «Orası öyle efendim. Herkes gazetesini erkenden istiyor. Koşmak lâzım. Ama kışın köşklerden öte beri ısmarlayanlar da oluyor.»

Çocuk artık konuşamadı:

— «Bana müsaade,» dedi. «Daha yapılacak işlerim var.»

Çocuk gitti. İki ihtiyar başlarını eyip bir zaman düşündüler. Amca Bey:

— «Görüyor musun Tarık,» dedi. «İnsanlar nasıl sıkıntı çekiyor?»

— «Evet efendim,» dedim. «Ama bu Hasan çok akıllı bir çocuk. İnşallah dedesi de o liseden çıkıp bir iş sahibi oluncaya kadar yaşar da biraz rahat eder. O ihtiyar adamın yerinde başkası olsa belki Hasan'ı okutmaz, bir yere çırak verir, hiç olmazsa haftada bir iki yüz lira para kazandırırdı. Ama adamcağız ağaç yetiştirir gibi evlât yetiştirmesini, torun yetiştirmesini de biliyor.»

— «Orası öyle. Çocuk da gayretli.»

Ertesi gün ben onlara gazete okurken Amcam:

— «Hasan bir şeyler anlattı mı sana?» dedi.

— «Hayır,» dedim. «Duracak vakti yok ki.»

— «Onun için ne düşünüyorsun?»

— «Ben mi, şey amca. İyi çocuk. Bir de şu var. Dünyada çocuksuzlar olduğu gibi, anasız babasızlar da var. Allah büyükleri de küçükleri de böyle bırakmasın.»

Ben bahçe üstündeki odada biraz ders çalışırken bahçede oturan iki ihtiyarın aralarında şöyle konuştuklarını duydum:

— «Hanım, Allah bize bir çocuk verseydi de sonra yaşamayıp ölüp gitseydi ne yapardık?»

— «Bu çok acıdır Bey. Bizim çocuğumuz yok diye dünyaya küstük. Şunun bunun çocuklarına düşman olduk.»

— «Düşman olduk da ellerinden mi aldık?»

— «Hayır, ama küstük işte, küstük. Ama Tarık doğru söylüyor, çocuksuzlar olduğu gibi bu dünyada anasız babasızlar da var. Bu da çok acı.»

Gazeteci gibi zerzevatçı da bahçeye girip eşeğini çekerek havuzun kenarına kadar geliyordu. Yenge eşeğin iki tarafına yüklenen küfelerden kendi eliyle sebze seçiyordu. Bu onlar için bir sabah eğlencesi olmuştu. Yenge patlıcan, domates seçerken amca eşeği seyrederek konuşuyordu:

— «Şaban Efendi, bir eşek kaç lira şimdi?»

— «Eşeğine göre Beyim... Bir kurban koyununa bin, bin beş yüz lira istiyorlar. Diri bir eşek iki bin lira olsun yapar.»

— «Sen bu hayvana bu kadar para mı verdin?»

— «Yok efendim, nerede bende o kadar para! Ben bunu sıpa iken aldım. Anası ölmüştü. Aylarca sütle besledik.»

— «Neye katlandınız bu eziyete?»

— «Ne yaparsınız Beyefendi, Allah kimine verir kıymetini bilmezler, kimine vermez, onlar da evlât diye içlerini çekip dururlar. Allah bize de çocuk vermedi. On senedir evliyim. Yaş geldi kırka. Fakirlikten evlenememiştim. Kadın ne yapsın, komşunun eşeği ölüp de sıpa sütsüz kalınca dayanamadı, «Şaban, dedi. Alalım şu hayvanı, bakar, büyütürüz.», «Kadın, dedim. Daha ot yemez bu hayvan, hangi para ile süt alacağız?». Dinletemedim, kalbi kırılmasın diye aldım bunu. İşte üç yıl sonra bu hale geldi. Şimdi işimize yarıyor.»

Eşeğin boynunda mavi boncuktan bir dizi vardı. Kalın kalın ve uzun uzun kirpikleri vardı. Her gün tımar edilip fırçalandığı, tüylerinin parlaklığından belli oluyordu.

Amca:

— «Galiba pek bir şey kazanamıyorsun ki ayağında ayakkabı yok,» dedi.

Şaban Efendi:

— «Evde, iyi kötü bir çift kundura var, dedi. Bayramda, seyranda giyerim. Kışın da karda lâzım oluyor.»

— «Asfalt bu sıcakta ayağını yakmıyor mu?»

— «Bir yakar, iki yakar insan alışır. Geçenlerde bir keten ayakkabı olsun alayım, dedim. Baktım Karakaçan'ın iki nalı da eskimiş.»

— «Karakaçan kim?»

— «İşte bu hayvancık. Ona bu adı koyduk.»

— «Ne oldu sonra?»

— «Keten ayakkabının parasını nalbanda verip nalları yenilettim. Bir kere bu hayvanların tırnakları çatladı mı kolay kolay iyi olmaz.»

Oralarda dolaşan yaşlı bir adam daha vardı. Şunun bunun odununu, kömürünü alıyor, bakkala filan gidip ısmarlananları getiriyordu. Bir iki defa köşke yumurta getirmişti. Bazen iş olmasa da gelir, bahçe süpürme gibi bir hizmet ister, yahut otları biçerdi.

Köşke pek uğramazdı ama o günlerde kapıdan seslendi. İçeriye girdi, bana bahçedeki

Küçük gazeteci geç kalmak korkusuyla koşarak uzaklaştı.

incirlerden toplamam için izin verip vermiyeceklerini sordu. Amca Beye danışmaya gittim. Adam arkamdan geldi. Dilenciye benziyordu. Üstü başı berbattı.

Konuşacak adam arayan Amca:

— «Orası kolay,» dedi. «Zaten kuşlar yiyor. Ama anlat bakalım ne yapacaksın incirleri? Canın mı istedi?»

Adam yere çömeldi:

— «Bey,» dedi. «Ben bu konaktan ekmek yemeye alışkınım. Benim iki yakam bir araya gelmedi. Sizin gençliğinizde beni ceviz silkeletmeye çağırırdınız.»

— «Sen Veysel değil misin?»

— «Ömrünüze bereket, beni tanıdınız. Sizin bir birader vardı. Beraber mektebe giderdiniz. O zaman bir de fayton vardı. İki güzel at çekerdi bu arabayı.»

— «Evet, öyleydi Veysel Efendi. Şimdi ne yapıyorsun?»

— «Ne yapacağım, eskisi gibi dermanım yok. Orada burada sürünüyorum. Bu sabah evden çıkarken benim torun yakama sarıldı: «Dede, bana para ver, dondurma alacağım» dedi. Cepleri karıştırdım, çıka çıka elli kuruş çıktı. Onu da verdim oğlana. Ne yaparsınız kıtlıkta biz de dede olduk.»

— «Senin bir oğlun vardı?»

— «Evet, Rahmi. Ama işte hastalandı, başıma bir yetim bırakarak ölüp gitti. Evlât ekmeği beklerken bir de dul gelinle torun beslemeğe mecbur oldum. Gelin bir dairede hademelik ediyor. Zaten o bakıyor bize. Ne de olsa el kızı. Allah kimseye evlât acısı göstermesin. Oğlum sağ olsaydı ben böyle el mi açardım?»

Adamın gözü hasır masanın üzerindeki sigara paketinden ayrılmıyordu. Amca işi anlamıştı. Ona bir sigara uzattı. Adam sigarayı aldı, yaktı, derin bir iki nefes çekti.

— «Allah sizi inandırsın,» dedi. «Sabahtan beri bir sigara içmedim.»

— «Sigaranı iç de incir topla. İncirlerini!»

Adam sigarasını içtikten sonra bir yandan yiyebildiği kadar yedi, bir yandan da elindeki sepete tepeleme doldurdu.

O gittikten sonra amcamla yengem yine kara kara düşünmeğe başladılar. Karşılarına çıkanların hepsi ya çok yoksul, yahut da acılı insanlardı.

(Devamı var)

TAMAM MANTAR DEDE, HER ŞEY HAZIR!
İYİ ...
ARTIK YOLA ÇIKABİLİRİZ, DEĞİL Mİ? HER ŞEY HAZIR OLDUĞUNA GÖRE ACELE EDELİM.
HAYIR, ACELE İŞE ŞEYTAN KARIŞIR ... GÜNDÜZ GÖZÜYLE YAPILAN İŞLER DAHA VERİMLİ OLUR! BEN YATMAYA GİDİYORUM.
AMA NASIL OLUR?
İTİRAZ İSTEMEM.. HEPİNİZ KÖYE DÖNECEKSİNİZ!
!
YARIN ÇOK ÇALIŞACAĞIZ.. BOL BOL UYUYUP KUVVET TOPLAMALISINIZ!
HELE ŞÜKÜR BURAYA GELEBİLDİM. HAYDİ BAKALIM, ŞİMDİ SİZLERE İYİ UYKULAR!
ŞTRUMF LABORATUVARI
İŞTE İLACIN FORMÜLÜ!
MİNARE GÖLGESİ, DAVUL TOZU, YÜZ GRAM KAYISI ÇEKİRDEĞİ VE BOL SİRKE!
İŞTE DEĞİŞİKLİK ŞURUBU = MİDEKABİ!
AH ... OH... HAH HAH HA... ŞU HALE BAK... NE KOMİK... HAH HAH HA...

MACERASI

ÖZET : Hayalci adındaki mantar cücesi, aya gitmek için gemisine biner, ama, onun hayal kırıklığına uğramasını istemeyen arkadaşlarının oyununa gelir. Böylece onların sayesinde hayalleri gerçek olabilecektir.

ARKASI VAR

Doğan Kardeş Fotoroman Yıldızı Yarışması Sonuçları

Doğan Kardeş Fotoroman Yıldızı yarışmamız geçen hafta içinde sona erdi. Oldukça güç bir elemeden sonra yüzlerce aday arasından, Finalistleri ve ardından da ilk üç dereceyi alacak adayları seçtik. Başkanlığında Şevket Rado'nun bulunduğu jüri, sırayla Çetin Özkırım, Oğuz Özdeş, Turan Aksoy, Erol Dernek, H. Münir Ebcioğlu, Nur İçözü ve Sıdıka Durmuş'dan meydana gelmişti. Yarışmada finale kalıp, derece alan kardeşleri tebrik ederiz.

Fotoroman Yarışması Birincileri

Gülçin Şenözener

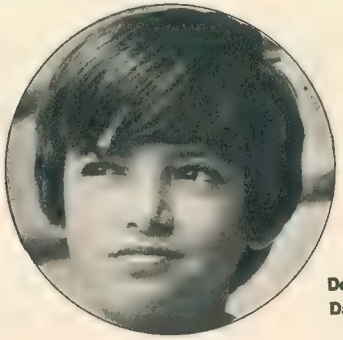

Derya Dalay

Fotoroman Yarışması İkincileri

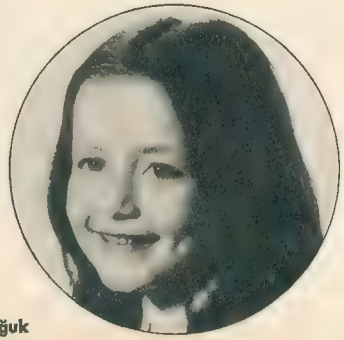

Elif Özsoğuk

Ecvet Ülkü

Fotoroman Yarışması Üçüncüleri

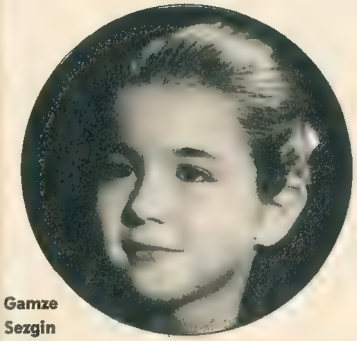

Gamze Sezgin

İbrahim Karakayan

FOTOROMAN YARIŞMASI FİNALİSTLERİ

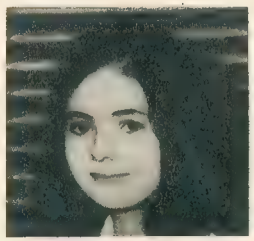

Gamze Bertin

Eren Er

Huriye Yirmibeş

Mutlu Simay

Ayşe Peret

Hakan Orbay

altın ayaklar çiftliği 5

Yalancı Şövalye

DOĞRUCA BU YÖNE GİTTİ!
KUSURA BAKMA MEMUR BEY... ONU TAKİP ETMELİYİM...
DORA... BİLİYOR MUSUN, İÇİMDE STEVE'NİN BU İŞİ DÜZELTECEĞİNE DAİR BİR HİS VAR...
HEY... DUR BİR DAKİKA... BIRAKMAM SENİ!
ŞUNA BAK, POLİSİ NASIL DA İTTİ... BİLE BİLE BAŞINI BELAYA SOKUYOR. TANRI YARDIMCISI OLSUN!
ATI HAFİF OLAN STEVE BU SIRADA KAÇAĞA YETİŞMİŞTİ.
İŞTE ORADA. ZIRHLARI YÜZÜNDEN YAKAYI ELE VERECEK!
GİTGİDE ATININ DAHA ÇOK HIZLANDIĞINI HİSSETTİ. ÖNDEKİ HIRSIZ DA ARAYI AÇMAYA ÇALIŞIYORDU...
STEVE'NİN KAYAYA NİŞAN ALDIĞI OK, TAHMİN ETTİĞİ GİBİ ÇARPIP GERİ DÖNDÜ.
TANGGGG
TONGGG
DORA'NIN ATI OKTAN ÜRKÜP ŞAHLANDI, BİNİCİSİNİ ÜZERİNDEN ATTI...
AHHHH...
İYİ BİR AV OLDU BU... LEVİS'İN YAPTIKLARINI SAVCIYA DA ANLATIR SANIRIM!
ADAM BAŞINI YERE ÇARPTIĞI İÇİN BAYILMIŞTI...
HAYDİ BAKALIM YOLA KOYULALIM ŞEHİRDE HERKES MERAKLA BİZİ BEKLİYORDUR HERHALDE!

Tehlikeli Sporlarda Kullanılan Kasklar

Anneler serin havalarda dışarı çıkan çocuklarına «kazağını giymeyi unutma», «ceketini al» gibi tenbihlerde bulunurlar. Düşme tehlikesi bulunan araçlara binenlere de çevredekilerin ilk lafı «kaskını takmayı unutma» dır. Trafikle ilgili olan bütün araçlara binenlerin, örneğin bisiklet, motosiklet kullananların, ski yapanların herhangi bir kazada gözlerinin ve başlarının korunması için kask kullanmaları şarttır. Düne kadar yapılan kasklar oldukça ağırdı. Başta taşınması çok güçtü. Fakat her konuda aşama yapıldığı gibi, ilgililer kaskı da ele almışlar ve çalışma sonunda daha modern ve hafif bir kask meydana getirmişler. Aşağıda iki kask modeli görüyorsunuz.

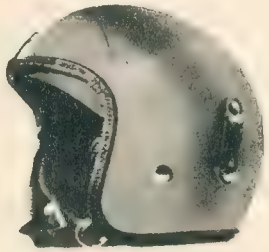

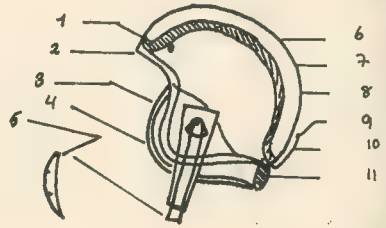

A — Ski-Jet'de kullanılan kaskın ayrıntıları

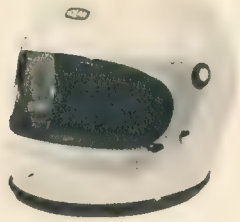

B — Yarışlarda kullanılan kaskın ayrıntıları

A — 1) Siperlik düğmesi
2) Çelik süs
3) Kulak koruyucusu
4) Boyunaltı kayışı
5) Çene
6) Dış başlık (policarbonat)
7) İç başlık (polistiril)
8) Poliüretandan yapılmış iç kaplama
9) Düğmeler
10) Gözlüğü taşıyan kemer
11) Boyunu koruyan perde.

B — 1) Siperlik düğmesi
2) Çelik süs
3) Siperlik düğmesi
4) Poliüretandan yapılmış iç kaplama
5) Polistirilden yapılmış iç başlık
6) Boyunaltı kayışı
7) Polikarbonattan yapılmış dış başlık
8) Polistirilden iç başlık
9) Poliüretan iç kaplama
10) Boyunu koruyan perde.

YENİ TİP BİR MOTORSİKLET

Dünyanın pek çok ülkesinde olduğu gibi ülkemizde de, Motosiklete ilgi gittikçe artmakta. Amerika'da sık sık motosiklet yarışları da tertipleniyor. Son günlerde motosiklet yarışı Avrupa'da da hızla yayılmaya başladı. Teknik bakımdan bu araca gösterilen ilgi de arttı. Son olarak ortaya çıkan Dragster marka motosikletin özelliği motorundan geliyor. Korkunç bir çekim gücüne sahip ve satte 220 kilometre yapıyor.

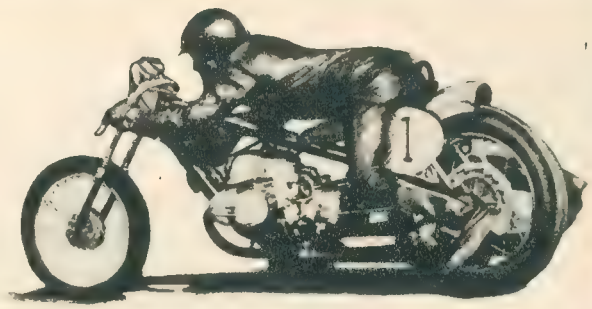

İşte son model bir motosiklet, saatte 250 kilometre yapabilen, motorun en büyük özelliği arka tekerleğin, ön tekerleğe göre daha büyük oluşu.

SES PERDESİNİ AŞAN UÇAKLAR

Bir uçağın imali muazzam miktarlarda cıvatalarla bağlama, perçinleme ve kaynak yapımını gerektirmektedir. Büyük bir ustalık isteyen bu işlemler çok pahalıya mal olmaları yanında bu eklerden herhangi biri uçağın yapısında bir zayıflık kaynağı olabilir ve uçuş esnasında karşılaşılabilecek baskı veya gerilimler başarısızlığa yol açabilir.

Bu probleme çözüm yollarından biri Amerika'da geliştirilmekte olan «sargılama» tekniğidir. Bu teknik uçak imalini basitleştirirken, maliyeti düşürmekte ve sağlamlığı artırmaktadır.

Uçağın gövdesi, kanatları ve kuyruğu için tahta kalıplar hazırlanmakta ve bu kalıplara santimetrenin binde biri kadar incelikte cam elyafından yapılmış bantlar elektronik makinalar vasıtasıyla sarılarak özel bir zamkla her kat birbirine yapıştırılmaktadır. İstenen kalınlık sağlanınca ve her kat birbirine yapışıp sertleşince tahta kalıp bunların içinden çıkarılır.

Böyle imal edilen uçağın herhangi bir parçası metal alaşımlardan yapılanlar kadar sağlam olmaktadır.

Yapılan testler bu teknikle imal edilen parçaların en hassas incelik ve kalınlıkları mümkün kıldığını, çelikten yapılanların yarısı ağırlığında olmakla beraber onlardan iki misli daha sert ve sağlam olduğunu ispatlamıştır.

Uçak mühendisleri geleceğin ses perdesini aşan uçaklarının bu şekilde hiçbir eklemi olmadan veya kaynak yapılmadan bir kalıpta yekpâre bir şekilde imal edileceğini düşünüyorlar.

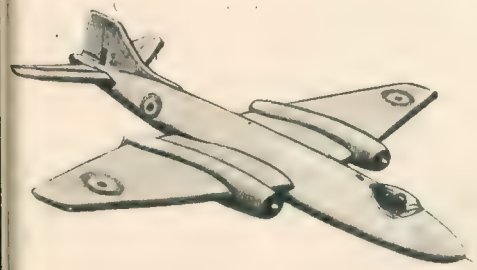

Geleceğin uçakları, bugünün jetlerinden çok daha başka olacak.

GÜNEŞLE GELEN MUTLULUK

Güneş parlak, deniz pırıl pırıldı. Çam ve zeytin ağaçları, sanki birbiri ile yarış edercesine denize uzanmışlardı. Kasaba, tatile gelenlerle yavaş yavaş doluyor ve her yerde gözle görülen bir faaliyet başlıyordu.

Böyle güzel bir yaz sabahı, Önder yatağından istemeyerek kalktı. Şöyle bir gerindikten sonra, divandan yere atladı. Yerde bir zaman terliklerini aradı, durdu. Taa.. neden sonra annesinin onları çöpe attığını hatırladı. Yenisini kimbilir bir daha ne zaman alabilirlerdi. Bunu düşünmek bile istemedi. «Boş ver. Şimdilik terliksiz de olabilirim,» diye kendini teselli etti. Öyle ya: Önleri yazdı nasıl olsa. Yalın ayak da gezebilirdi.

Çıplak ayaklarını taşların üzerinde şapırdata, şapırdata kuyuya yöneldi. Tulumbadan çektiği buz gibi suyla, elini yüzünü yıkadı. Birdenbire kendini pek mutlu hissetti. Ağaçların arasından süzülen güneş, bütün bahçeyi cıvıltıları ile dolduran serçeler ve buz gibi berrak su. Bunlar hayatın ta kendisiydi. Küçücük kafası ile mutlu olmak için, çok şeye gerek olmadığını anlamıştı o.

Yırtık, belki on yerinden yamalı pijamasını çıkartmak için eve doğru ilerlerken, terliksiz olduğunu unutmuştu bile.

Annesi akşamdan kalan çorbayı ona ısıttı. Evde bundan başka yiyecek bir şey yoktu. Bunu iyicene biliyordu. Zavallı anası, onu doyurmak için aç kalacaktı. Bir şeyler geldi, boğazına düğümlendi. Yemekten bir bahane ile vaz geçmeyi düşündü bir an. Ama bunun anacığını daha çok üzeceğini düşünüp vaz geçti. Yapmacık bir iştah ile çorbayı atıştırmaya başladı.

Pek hafif olan bu kahvaltıyı bitirmek, onun gibi sıhhatli bir çocuk için uzun sürmedi. Sofra bezindeki bir iki ekmek kırıntısını parmağı ile topladı, aceleyle yerinden fırladı. Kapının yanında duran boya sandığını sırtladı. İçi ümit ve hayat dolu bu çocukta, o koca yük sanki ağırlığını kaybetmişti. Ezemediği omuzlara, bir taht misali kuruldu.

Önder, ışıl ışıl parlayan o güzel sandığını, şehir parkının kenarına yerleştirdi. Bir de burayı denemek istiyordu. Turistlerin en çok rağbet ettikleri bir yerdi burası. Oturdu ve beklemeye başladı.

Vakit öğleye yaklaşmış, güneş etrafı iyice kızdırmaya başlamıştı. Beklemekten sıkılan Önder, öylece oturuyordu. Tepesinde boza pişiren güneşe şöyle bir göz attı. Alnından süzülen ter damlaları, sandığın üzerine düşüyordu. Sıkılmıştı artık. Kundurasının delik ucundan çıkan parmağını seyre daldı. Aklına geçen gün gittikleri sünnet düğünü gelmişti. Komşularının oğlu Ahmet sünnet olmuştu. Ne güzel elbiseler giymişti Ahmet. «Kaptan gibiydi» diye söylendi. Geçenlerde rıhtıma demirleyen harp gemisinin kaptanı gibi. O da sünnet olmuştu ama, böyle değildi onunkisi. Annesi yeni bir kazak alabilmişti sadece. Babasından kalan bir pantolonu da ona göre bozup, yenileyivermişti. İşte bütün süsü bu kadar olmuştu onun.

Daldığı düşüncelerden, yüzüne konan sineğin vızıltısı ile ayrıldı. Kuvvetli bir tokatla yere düşürdüğü sineği seyre koyuldu. Vızıltıyla kendi etrafında dönen hayvanın hali pek eğlenceliydi.

Birden, bir gölgenin üstüne düştüğünü farketti. Telâşla başını kaldırdı. Bembeyaz elbiseleri, sırmalı apoletleriyle bir deniz subayının, kendisine tatlı tatlı gülümsediğini gördü. Bu simsiyah, kadife gibi gözlerden, sımsıcak bir şefkatin yüreğine doğru aktığını hissetti. İkisi de bir müddet dalgın, dalgın birbirlerini seyrettiler. Neden sonra, ilk uyanan Önder oldu. Hemen fırçasını kaptı ve:

— «Buyurun efendim, parlatayım. Buralarda benden iyi boyacı bulamazsınız,» dedi.

Genç adam, gözlerini çocuktan ayırmadan ayakkabısını uzattı. Ayakkabısının tekini boyayan küçük boyacı, tekrar başını kaldırdı ve:

— «Öbür ayağınız lütfen,» dedi. Gözleri yine birbirine takılmıştı. Bu genç adama kanı kaynamıştı Önder'in. Sebebini bilmiyordu o da. Birden hatırladı. Konsolun üstünde babasının bir resmi vardı. Evet, işte bu sararmış fotoğrafa çok benziyordu genç adam. Kaybettiği babasını hatırlatıyordu ona. İki yıl önce bir kaza sonu ölüvermişti babacığı. Gözleri dolu dolu oldu. «Keşke yaşasaydı,» diye içinden geçirdi.

Birden sıcacık bir elin, şefkatle saçlarını okşadığını duydu. Başını kaldırıp, teşekkür dolu gözlerle karşısındakine baktı. Ayakkabılar pırıl pırıl olmuştu. Bu kadar çabuk bitirdiği için, kendi kendine kızdı. Nedense bu beyden çok hoşlanmıştı. Ayrılmayı içi hiç istemiyordu. Kırık bir sesle:

— «Tamam... Pırıl pırıl oluncaya kadar parlattım. Nasıl beğendiniz mi?» diye sordu.

— «Sağ ol delikanlı. Sahiden de yaman boyacıymışsın sen. Aferin sana.»

Eğilmiş yine küçüğün saçlarını okşuyordu.

— «Acaba bana başka bir yardımda da bulunur musun? Bir adres arıyorum da.»

Önder heyecanla:

— «Hay hay efendim. Severek yardım ederim size.»

Önder'in gözleri sevinçle parlamıştı. Biraz daha beraber olabileceği için mutluydu. Genç adam cebinden çıkarttığı bir kâğıdı uzattı ve:

— «Okumayı bilirsin sanırım,» dedi.

Önder elindeki kâğıdı bir solukta okudu. Şaşkınlıkla başını kaldırdı ve:

— «Evet efendim, okudum. Sizi istediğiniz yere götürebilirim. Yanlız şu var ki, aradığınız yer bizim evimiz. Acaba bir yanlışlık olmasın?»

Genç subay bu sözlere çok şaşırdı. İşte o zaman bu küçükle aralarındaki büyük benzerliğin farkına vardı. Heyecandan eli ayağı buz gibi olmuştu. Kekeleyerek:

— «Yoksa senin adın Önder mi?» diye sordu. Küçüğün cevap yerine başını salladığını görünce, onu kucakladığı gibi havaya kaldırdı.

— «Yavrum benim. Ben senin amcanım. Artık boyacılık yok. Güneş altında terlemek yok. Canım evlâdım benim.»

Gözlerinden akan sel gibi yaşlar, Önder'in ensesini ıslatıyordu.

Amcası ile elele eve doğru ilerlerken, sırtını yakan güneşe teşekkürler yağdırıyordu. Çünkü ona sıcaklık, yorgunlukla birlikte, mutluluk getirmişti. Birden annesinin bir sözünü hatırladı. Anneciğinin hep tekrarladığı bu söz farkında olmadan dudaklarından dökülüverdi:

— «Gün doğmadan neler doğar.»

Bilgi Kingir

BİRAZ DA GÜLELİM

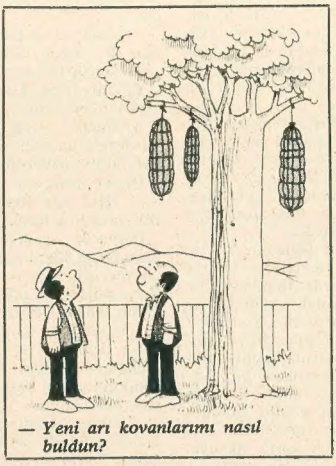

— Yeni arı kovanlarımı nasıl buldun?

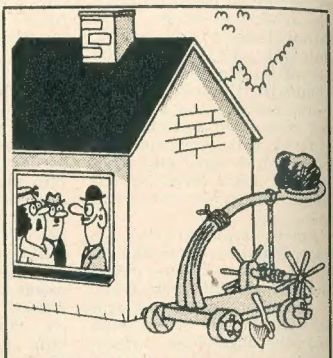

— Evin sahilden bir taş atımı kadar uzakta olduğunu söylemiştiniz.

— Bana öbür ingiliz anahtarını da verir misin?

— Allah rızası için 25 kuruş!

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
22 EKİM 1973
Sayı : 43 Sıra No. 927
Yıl : 28 Cilt : 2

Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22
İSTANBUL ★ Doğan Kardeş
P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★
Dağıtım ve Abone: Bateş Baylik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 70 TL. ★ Altı aylık: 35 TL. ★
Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte «DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL» adresine postalayınız.

Serpil Kara
İstanbul 22.10.1963

Halil Üçem
Meralın 22.10.1963

Birgül Bağuç
İstanbul 22.10.1963

Yeşim İnanç
Sarıkamış 22.10.1963

Figen Başer
İstanbul 23.10.1960

★Fulya Seyhan
Adana 23.10.1960

Süha Külçe
Isparta 23.10.1961

Halûk Gümüş
Niğde 23.10.1961

★Mehmet Özbay
Konya 23.10.1962

★Sabahattin Gerçeker
Bakırköy 23.10.1963

★Ahmet Saraç
Elâzığ 23.10.1963

★Hikmet Saraç
Elâzığ 23.10.1963

Aykut Güleren
M. Kemal Paşa 1964

Hakan Baycık
Zonguldak 24.10.1959

G. Sönmezocak
İstanbul 24.10.1963

Nail Sayar
Ankara 25.10.1960

Çağlayan Çelebi
İstanbul 25.10.1961

Raziye Öz
Adana

Sümer Atılgan
İstanbul 26.10.1961

Hansu Atbiner
Çanakkale

İrfan Uysal
İstanbul 27.10.1962

Ayşe Terzioğlu
Eskişehir 28.10.1963

A. Seba Aylâ
Bursa 28.10.1963

Orhan Değirmenci
İstanbul 28.10.1964

Burhan Değirmenci
İstanbul 28.10.1965

A. Turgay Çiftçi
Gaziantep

Yeşim Baltaoğlu
İstanbul 1969

Rıfat Baltaoğlu
İstanbul 1971

ÇOCUK KULÜBÜMÜZE ÜYE OLMAK İSTİYOR MUSUNUZ?

Yayınlamakta olduğumuz kuponlarımızın 12'sini birden toplayıp ileride bildireceğimiz şekilde bize yollarsanız, üyelerimizin arasında yaptığımız çekilişlerde güzel hediyelerimizden biri de sizin olabilir.

Ali ile Ayşe

Erol Arısal